

MBS030

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

A BIBLIA TERMÉSZETE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

ARIEL

HUNGARY

bibliatanitasok.hu

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalom

BEVEZETÉS

I. BIBLIAI KIFEJEZÉSEK

- A. Biblia
- B. Írás
- C. Isten Igéje
- D. Szövetség

II. A BIBLIÁVAL KAPCSOLATOS SZEMLÉLETEK

- A. Racionalizmus
- B. Miszticizmus
- C. Romanizmus
- D. Neo-ortodox teológia
- E. Kultuszok
- F. Az Ortodox hit

III. A BIBLIA CSODÁLATOS VOLTA

- A. A Biblia létrejötte
 - 1. Nyelvi változatosság
 - 2. Helyszíni változatosság
 - 3. A szerzők változatossága
 - 4. Irodalmi formák változatossága
- B. A Biblia fennmaradása
 - 1. Változatlan állapota
 - 2. Elpusztíthatatlansága
- C. A Biblia témája
- D. A Biblia befolyása

IV. A BIBLIA TERMÉSZETFELETTI EREDETE

- A. Isten könyve
- B. A bűn problémájában
- C. Etikájában és erkölcsében
- D. Folytonosságában
- E. Próféciaiban
- F. Típusaiban és anti-típusaiban (előképek és beteljesedésük)
- G. Irodalmi értékeiben
- H. Előítélet-nélküliségében
- I. Tudományos pontosságában
- J. Folyamatos frissességében

Mint a kik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, a mely él és megmarad örökké. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull. De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, a mely néktek hirdettetett. 1 Péter 1, 24-25

BEVEZETÉS

Ez a tanulmány megvizsgálja az Írásokat, kiemeli azok egyediségét, és feltárja, hogy mit mond a Biblia önmagáról. Négy területen tanulmányozzuk majd ezt a témát: a Bibliában szereplő kifejezések; a Bibliával kapcsolatos megközelítések, szemléletek; a Biblia csodái; és a Biblia természetfölötti eredete tekintetében.

I. BIBLIAI KIFEJEZÉSEK

Az első terület bizonyos különleges kifejezések, terminológia felvázolása. A szent írásokra vonatkozóan négy fő kifejezés létezik.

A. Biblia

Az első és egyben leggyakoribb kifejezés a „Biblia” szó. A magyar „Biblia” szó a görög *biblios* szóból ered, mely „tekercest” vagy „könyvet” jelent. A görög *biblios* szót Lukács 4:17-ben látjuk, ahol Ézsaiás próféta tekerceire vonatkozóan használják. Amikor a „Biblia” szóról beszélünk, akkor azt hangsúlyozzuk, hogy az Írások egy gyűjtemény, mely eredetileg tekercs, kézirattekercs, az emberi történelem későbbi szakaszában pedig könyv formájában jutott el hozzánk.

B. Írás

A második fontos és gyakori kifejezés az „Írás” szó. A magyar „írás” szó a görög *graphei* szó fordítása, mely szó szerint „írásokat” jelent. Mind világi, mind szent írásokra használták. A Bibliában kifejezetten olyan könyvekre használják ezt a kifejezést, melyeket szentnek tekintettek; melyekről azt gondolták, hogy Isten különleges módon ihlette őket. Például Róma 3:4-ben a *grapho* kifejezés kifejezetten az Ószövetségre utal, amikor Pál azt mondja, ahogy meg van írva, s aztán folytatja Zsoltárok 51:4-et idézve. II. Timóteus 3:16-ban ismét az Ószövetségre vonatkozóan használják a szót. II. Péter 3:16-ban ugyanezt a szót, a *grapheit*, vagy „írást”, melyet korábban az Ószövetségre használtak, itt Pál írásaira használják. Itt arra kell különösképpen figyelni, hogy Péter – aki Galátzia 2-ben vitázott Pállal – idővel ráébredt arra, hogy Pál írásai az Írás részét képezték. A tény, hogy itt ugyanazt a kifejezést használja, mint amit a zsidók az Ószövetségre használtak azt mutatja, hogy Péter Pál írásait egyetlen ihletettségnak tekintette az Ószövetséggel.

A „Biblia” szó tehát a „tekercs”, vagy „könyv” fontosságát hangsúlyozza ki, mely Isten által adott írott kijelentés, míg az Írásra használt *graphei* szó azt hangsúlyozza, hogy ezeket a szent könyveket, vagy szent tekerceket valóban Isten ihlette.

C. Isten Igéje

A harmadik kifejezés, „Isten Igéje” napjainkban gyakori helyettesítőjévé vált a „Biblia” és „Írás” szavaknak. A Bibliában mind az Ó-, mind az Újszövetségben használják az Isten Igéje

kifejezést, hogy kihangsúlyozzák az isteni kijelentés írott mivoltát. A görög megfelelő a *logos*, melynek jelentése: „szó, beszéd”.

Máté 15:6-ban az *Isten igéje* kifejezést (a magyarban: az Isten parancsolatja) kifejezetten Mózes törvényére használják. János 10:35-ben ugyanezt a kifejezést az Ószövetségre használják. Róma 3:2-ben a *logion* szó fordítása *orákulum (isteni kijelentés)* (magyarban: beszédei). Zsidók 4:12-ben az *Istennek beszéde* kifejezés a teljes Írásra vonatkozik, legyen szó akár az Ószövetség írásairól, akár az Újszövetség írásairól.

D. Szövetség, testamentum

A negyedik kifejezés a „szövetség, testamentum”. Ez nem túl gyakori kifejezés, közel sem oly gyakori mint a „Biblia”, „Írás”, vagy „Isten Igéje”. A „testamentum” kifejezés alapvető jelentése „szövetség”. Ezt a szót az Ó-, és Újszövetség, az Ó Testamentum és az Új Testamentum közötti megkülönböztetésként használják. A szót tehát az Írás egyedi, különleges szövetségeivel kapcsolatosan használják.

II. A BIBLIÁVAL KAPCSOLATOS SZEMLÉLETEK

A Bibliára vonatkozó tanulmány második területe azokkal a nézetekkel foglalkozik, melyek a történelem során, illetve napjainkban az Írással kapcsolatban felmerültek. Ezeket a szemléleteket hat alapvető kategóriába sorolhatjuk.

A. Racionalizmus

Az első kategória a racionalizmus. A racionalizmus lényege az, hogy az értelem áll mindenek fölött. A racionalizmusnak két formája létezik, az extrém racionalizmus és a mérsékelt racionalizmus. Az extrém racionalizmus tagadja annak lehetőségét, hogy Isten kinyilatkoztathatja magát, különösen olyan írott dokumentumon keresztül, mint az Írás. Az extrém racionalizmust vallja az ateizmus és az agnoszticizmus is. Az amerikai történelem hajnalán az extrém racionalizmus magában foglalta a deizmus teológiáját, melyet számos amerikai alapító atya is vallott. Az ateizmus, agnoszticizmus és deizmus mind az extrém racionalizmus példái.

A racionalizmus második formája a mérsékelt racionalizmus, mely szerint létezhet az Istentől eredő kijelentés bizonyos formája, ám azt is hozzáteszi, hogy végső soron az emberi értelem a kijelentés érvényességének bírója. Ma a mérsékelt racionalizmus példája a modernizmus és a vallásos liberalizmus.

B. Miszticizmus

A Biblia szemléletének második kategóriája a miszticizmus. A miszticizmus lényege az, hogy a tapasztalat, az élmény áll mindenek fölött, az a végső tekintély. Ha valami beleillik a tapasztalatunkba, akkor az helyes és érvényes, ám ha nem illik a tapasztalatunkba, akkor érvénytelen. Azt állítja, hogy az irányadó kijelentést képtelenség a szokványos módon megkapni. Azok, akik ilyen szemléletben hisznek egyetértenek abban, hogy a Biblia Isten Igéje, ám azt is hozzáteszik, hogy Isten Igéje nem teljes, s további lelki és isteni igazság vár azokra a lelkekre, akik „megelevenednek” annak elfogadására. Az Íráson kívül extra spirituális igazságokhoz ragaszkodnak. Az effajta hamis miszticizmusra példa a panteizmus, a kvékerizmus és Kempis Tamás teológiája.

Nem minden miszticizmus helytelen, hiszen létezik az igaz miszticizmus formája is. Az igaz miszticizmus az, amikor a Szentlélek az Íráson keresztül megvilágosítja az elmét. Júdás 3-ban *a hit* kifejezés az igazság teljes egészére vonatkozik; „az igazság teljességére, mely egyszer s mindenkorra az egyháznak (szenteknek) adatott az apostolok által”. Már a miénk a teljes igazság, melyet Isten nekünk szánt. Nem kell misztikus élményeket hajszolnunk azért, hogy a Biblián túli, plusz igazságra tegyünk szert. Az igaz miszticizmus az Íráson keresztül, a Szentlélek általi megvilágosításban hisz, míg a hamis miszticizmus azt állítja, hogy végső soron a tapasztalat határozza meg, hogy mi igaz és mi hamis. Az igazi, biblikus miszticista hiszi, hogy a Biblia bír a végső tekintéllyel, és minden tapasztalatunkat az Írásnak kell alávetnünk; s nem engedhetjük, hogy a tapasztalatunk váljon az Írás bírójává.

C. Romanizmus

Az Írás szemléletének harmadik kategóriája a romanizmus, melynek tanítása szerint a római katolikus egyház áll mindenek felett. Ez a nézet azt állítja, hogy a Biblia az egyház (a római katolikus egyház) terméke, s így az egyház annak egyetlen igaz magyarázója. A romanizmusban az Írásokat nem tekintik teljesnek, s az egyház számára még több igazság érhető el az egyházon keresztül. A romanizmus nagy hangsúlyt fektet az Írások homályosságára, s azt állítják, hogy mivel az Írások érthetetlenek, homályosak, kizárólag az egyház tisztázhatja őket. Így az egyház az egyetlen, domináns tényező az Írás szakaszainak értelmezésében.

A romanizmusban az egyházi hagyományok hihetetlen mértékű tekintéllyel bírnak. Ugyanakkor a romanizmus a latin Vulgátának tulajdonítja a tekintélybeli elsőbbséget a héber és görög Írásokkal szemben. Bár a Vulgáta csupán fordítása a héber és görög eredetinek, a romanizmusban a latin Vulgáta elsőbbséget élvez az eredeti héber Ószövetség és görög Újszövetséggel szemben.

Mindezekhez kapcsolódóan a romanizmus ragaszkodik az apostoli utódlás elvéhez is. Tanításuk szerint Péter volt az első pápa, és a pápai és apostoli utódláson át folyamatos a pápai tekintély. Mivel az apostoli utódlás kizárólag a római katolikus egyházban található, kizárólag a római katolikus egyház tudja igazán, hogy a Biblia valójában mit jelent, és ők határozzák meg számunkra a Biblia értelmezését. Ezért hisznek az egyház felsőbbrendűségében is.

D. Neo-ortodox teológia

Az Írás szemléletének negyedik kategóriája neo-ortodox teológiaként ismert. A neo-ortodox teológiában a találkozás a döntő. A neo-ortodox teológia szerint a Biblia nem csalhatatlan tanúja Isten az Igében tett kinyilatkoztatásának, vagyis a Messiásnak. Azt is állítják továbbá, hogy a Biblia nem Isten Igéje, csupán tartalmazza Isten Igéjét. Az egyén döntheti el, hogy a Biblián belül mi Isten Igéje és mi nem az. Ahhoz, hogy világosan megértsük mi Isten Igéje és mi nem az, szükséges valamiféle isteni találkozás. Mind hangsúlyozzák az isteni találkozás szükségességét, bár afelől nincs egyetértés, hogy pontosan mi is ez az isteni találkozás, és honnan tudja az egyén, hogy vajon volt-e része ilyen találkozásban, vagy sem!

Ráadásul még abban sem értenek egyet egymás között, hogy mi számít Isten Igéjének a Biblián belül és mi nem. Mivel nem hiszik, hogy a Biblia Isten Igéje, csak azt, hogy tartalmazza Isten Igéjét, ők maguk válnak végső fokon a bírójává annak, hogy mit tekintenek Isten Igéjének és mit nem. Mivel a találkozás a döntő, mindenkinek lehet saját találkozása, s mégis teljesen különböző következtetésekkel állhatnak elő.

E. Kultuszok

A Biblia szemléletének ötödik kategóriája a kultuszok. A kultuszok alapvetően azt tanítják, hogy a Biblia plusz valami egyéb irat a döntő. A kultusz legfontosabb jellemzője az, hogy bár a Bibliát Isten Igéjének tekintik, ugyanakkor egy másik iratot is jóváhagynak, egyenlő kijelentéssel bírónak tekintik, s gyakran ez az irat fontosabbá válik, mint maga a Biblia. A mormonizmusban Mormon könyvét tekintik ihletettnek. A Keresztény Tudományban Mary Baker Eddy „Kulcs az Írásokhoz” című könyvét, melyet ugyanolyan ihletettnek tekintenek, mint a Bibliát. Egy kultusz áruklódó jele tehát az, ha elfogadják a Bibliát Isten Igéjének, ám valaki más írását egyenértékűnek, vagy nagyobb horderejűnek tekintik. Tehát ebben a kategóriában nem a Biblia az egyetlen tekintély, hanem ráadásaként a kultusz alapítójának írása is egyenértékű tekintéllyel kell bírjon.

Összegzésként: az Írásokkal szembeni szemléletek első öt kategóriáját a Biblia hamis megközelítéseként, vagy hamis szemléletekként csoportosíthatjuk, hiszen egyikük sem hajlandó elfogadni a Biblia kizárólagos, végleges tekintélyét. A racionalizmusban az értelem a legfőbb és végleges tekintély. A miszticizmusban a tapasztalat a legfőbb és végleges tekintély. A romanizmusban az egyház a legfőbb és végleges tekintély. A neo-ortodox tanításban az egyén találkozása Istennel a legfőbb és végleges tekintély. A kultuszban a Biblia plusz a kultusz-alapító írása a legfőbb és végleges tekintély. Ezek közül a megközelítések közül egyet sem nevezhetünk helyesnek, hiszen egyikük sem hajlandó elfogadni a Biblia kizárólagos, végleges tekintélyét.

F. Ortodox hit

Kizárólag a hatodik szemlélet a megfelelő biblikus szemlélet az Írásokra vonatkozóan. Ez az ortodox szemlélet: egyedül a Biblia bír a legfőbb és végleges tekintéllyel. Az ortodox hívők állítják, hogy a Biblia Isten csalhatatlan Igéje. Az eredeti írások ihletettek és hibátlanok. A Biblia a végső és egyetlen tekintély a hitet és gyakorlatot érintő összes kérdésben. A Biblia igaz mindenben, amit igaznak állít.

Az értelem vagy ész Isten Igéjének van alárendelve. Ha az elme az Írással ellentétes módon gondolkodik, akkor nem az értelem az Írás megítélője, hanem az Írás ítélkezik az elme gondolatai fölött. A miszticizmus tapasztalataira vonatkozóan a Biblia a tapasztalat végső megítélője, és a tapasztalat nem határozhatja meg az Írás igazságát. A romanizmus tekintetében nem az egyház határozza meg a Biblia értelmét, jelentését, inkább a Biblia határozza meg az egyház megfelelő helyét. Az isteni találkozásra vonatkozóan az embernek nincs szüksége különleges találkozásra ahhoz, hogy felfogja mi Isten Igéje az Írásokban. A Biblia Isten Igéje. Ha valaki hívő, és újjáteremtette a Szentlélek, az Istennel való kapcsolatából kifolyólag megvilágosodást kap a Szentlélektől, és megérti az Írásokat. A kultuszokra vonatkozóan az ortodox teológia válasza az, hogy a Biblia és kizárólag a Biblia a legfőbb tekintély. Az Írás 66 könyvét ihlette Isten írásos formában. Minden egyéb írás hamis próféta vagy hamis prófétanő írása.

Azok, akik hisznek a Biblia fennhatóságában hiszik, hogy a tudás, illetve ismeret a Bibliának van alárendelve, és nem létezik „belső fény”, mely Biblián túli kinyilatkoztatást adna. Kizárólag a Szentlélek fénye az, mely megvilágítja az Írások jelentését, de nem ad semmilyen plusz kijelentést. Az Írásban leírtakon kívül más kijelentés és tekintély nem adatott sem az egyháznak, sem embereknek.

III. A BIBLIA CSODÁLATOS VOLTA

E tanulmány harmadik, főbb területe a Biblia csodálatos voltával foglalkozik, melyet négy területen láthatunk: a kialakulásában, fennmaradásában, témájában és befolyásában.

A. A Biblia létrejötte

A Biblia kialakulása az egységben való változatosságát mutatja. Az első és az utolsó könyv megírása között eltelt időszak például körülbelül 1600 év volt. Ennek ellenére egyetlen rész sem mond ellent egymásnak.

Ezen kívül Isten körülbelül negyven különböző embert használt arra, hogy megírják az Írás könyveit. Mivel összesen 66 könyv van, néhány ember több könyvet is írt. A Biblia 66 könyvét tehát negyven különböző szerző mintegy 1600 éven át írta. Tegyük próbára ezt: vegyük a tudományt például, és nézzük meg annak 1600 évét. Válasszunk negyven tudóst, akik tudományos könyveket írtak, amíg össze nem áll 66 könyv, amit negyven különböző tudós írt, 1600 évnyi időszak alatt. Lenne bennük valós egység? Az eredmény minden ellentmondást nélkülözne? A válasz nyilvánvaló. Ha végignézünk a történelmen, lehetetlen a Biblia létrejöttéhez és egyediségéhez foghatót találni. Igaz, hogy a Biblia kialakulása egyedi változatosságot mutat az egységén belül. Ám mivel az Írás tökéletes egység, egységességet látunk anélkül, hogy az egyik rész ellentmondana a másiknak.

A Biblia létrejöttének változatosságát több más módon is láthatjuk. Más tényezők is megmutatják az Írás létrejöttének egyediségét és csodáját.

1. Nyelvi változatosság

Az egyik példa az Írás létrejöttének egyediségére az, hogy három különböző nyelven írták. A nagy részét héberül, a második számottevő részt görögül, s a legkisebb részt arámi nyelven. Így hát nem csupán arról van szó, hogy negyven szerző 66 könyvet írt 1600 év alatt, hanem arról is, hogy három különböző nyelven írták mindezt: héberül, görögül és arámiul, s ennek ellenére változatosság van az egységben, melynek tökéletes harmónia az eredménye.

2. Helyszínbeli változatosság

A helyszínbeli változatosságot abban láthatjuk, hogy az Írás könyveit a világ legalább hat részén írták. Nagy részét Izrael földjén írták. A többi részét pedig Babilonban, Egyiptomban, Görögországban, Rómában, Arábiában, s talán egyéb helyeken is. A változatosságot tehát abban is láthatjuk, hogy bár az Írást legalább hat különböző országban írták, mégis tökéletes harmóniában áll.

3. A szerzők változatossága

A változatosságot az a tény is mutatja, hogy az írók foglalkozásukat tekintve nem profi írástudók voltak. Igazából a negyven szerző legalább tizenegy különböző foglalkozást űzött: királyok, papok, próféták, katonák, államférfiak, pásztorok, halászok, egy adószedő, egy orvos, egy sátorkészítő és egy gazda. A negyven szerzőnek legalább tizenegyféle foglalkozása volt, ennek köszönhető a széles skálájú írói stílus és tehetség. Ám mindezen különbözőség ellenére, mégis tökéletes harmóniát látunk.

4. Az irodalmi formák változatossága

A változatosság egyedisége még egy módon látható, mégpedig abban, hogy legalább nyolc különböző irodalmi formát láthatunk: történelmi elbeszélések, életrajzok, költészet,

példabeszédek, dráma, prédikációk, levelek vagy apostoli levelek és zsoltárok. Ezen különböző irodalmi formák változatossága ellenére is tökéletes a harmónia.

Összegzés: A Biblia első csodája maga a létrejötte, melyben hihetetlen változatosságot láthatunk. Több mint 1600 év alatt, negyven különböző szerző írta meg a 66 könyvet három különböző nyelven, hat különböző országban, tizenegy különböző foglalkozási háttérből, nyolc különböző irodalmi formát használva, s mégis abszolút harmóniát létrehozva. Ez bármely más téma vagy könyv esetében lehetetlen lett volna.

B. A Biblia fennmaradása

A Biblia második csodáját a fennmaradásában látjuk, méghozzá kétféleképpen: változatlan állapotában és elpusztíthatatlanságában.

1. Változatlan állapota

Először is, maga a szöveg érintetlen maradt. Az emberek néha felteszik azt a kérdést, hogy „Honnan tudjuk, hogy az eredeti Írás van meg nekünk? Honnan tudjuk, hogy az eredeti formájában megírt Bibliánk van meg?”

Isten számos görög szöveget (Írást) megőrzött, s a számos görög szöveg miatt lehetséges egyértelműen meghatározni azt, hogy milyen volt az eredeti görög Újszövetség.

Az Ószövetség tekintetében közel sincs olyan sok fennmaradt kézirat, mint a görög Újszövetségből. Azt azonban egy nagyon fontos tény miatt tudjuk, hogy maga a szöveg érintetlen maradt. 1947 előtt a legrégebb ismert héber kézirat az úgynevezett Mazoréta szöveg volt, mely i.sz.1000-ből származott. Mivel ez a szöveg jóval a történelem után keletkezett az Írás számos kritikusa gúnyt űzött belőle, és megkérdőjelezte azt, hogy az Ószövetség hamisíthatatlanságában hinni lehet.

Aztán 1947-ben felfedezték a Holt-tengeri tekercseket. Később, amikor a régészek további ásásokat folytattak a tekercsek lelőhelyén, megtalálták az összes ószövetségi könyv legalább egy töredékét, Eszter könyvének kivételével. Ha összevetjük a Holt-tengeri tekercsek héber nyelvű szövegét, melyek i.e.100 és i.sz.100 között íródtak, a Mazoréta szöveg héber szövegével, gyakorlatilag nincs eltérés annak ellenére, hogy a Holt-tengeri tekercsek és a Mazoréta szöveg létrejötte között jó ezer év telt el. Ahol észrevehető némi eltérés, ott abszolút nincs jelentésbeli különbség. Például, az egyik tekercs azt mondja: „elment Jeruzsálembe”, míg a másik azt, hogy „felment Jeruzsálembe”. Bár van némi eltérés a két szöveg között, a jelentés nem változott: a személy Jeruzsálembe ment. A szöveg tehát érintetlen maradt.

2. Elpusztíthatatlanságában

A Biblia fennmaradásának második bizonyítéka az elpusztíthatatlansága. I. Péter 1:23-25 ezt írja: *Mint a kik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, a mely él és megmarad örökké. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, a mely néktek hirdettetett.*

Isten megígérte, hogy megőrzi az ő Igéjét. Ennek elegendő bizonyítékát látjuk a történelem során, amikor is az emberek megpróbálták elpusztítani az Írásokat, ám azok megmaradtak.

A római császár, Diocletianus például azt mondta, hogy „a keresztény vallás elpusztult, és helyreállt az istenek imádata”. Csupán tíz évvel később Nagy Konstantin császár a birodalom hivatalos vallásává tette a kereszténységet. Voltaire, a francia filozófus azt állította, hogy

„Ötven év múlva a világ már hallani sem fog a Bibliáról”. Pontosan ötven évvel később a genfi Bibliatársaság megvásárolta azt a nyomtatót, amin Voltaire a beszédeit nyomtatta, és Bibliákat nyomtattak vele.

Tyndale egyike volt azoknak, akik a Bibliát elsők között fordították angolra. Olyan hihetetlen üldöztetésben volt része, hogy fordítása szinte teljesen elpusztult. Az ellenségei azzal kérkedtek, hogy a Biblia soha többé nem fog angol nyelven megjelenni. Ám ma a világon megjelenő Bibliák nagy részét angol nyelven nyomtatják.

Thomas Payne amerikai filozófus az ország egyik alapító atyja volt. Az Írás kritikusa volt, és egy támadó sorozatot írt a Biblia ellen, mondván, hogy „mire végzek, öt Biblia sem marad Amerikában”. Bár Thomas Payne írt néhány jó anyagot az amerikai forradalom, és az amerikai függetlenség védelmében, az Írásokat illetően jó nagy bakot lőtt. Csak a saját könyvtárában van legalább öt Biblia. Igazából ebben az országban több millió Biblia létezik, lényegesen több, mint az általa jóskolt öt.

Mindezek világos bizonyítékai annak, hogy a Biblia elpusztíthatatlan, mert Isten megtartó ereje védi. A Biblia csodáját látjuk annak létrejöttében és fennmaradásában.

C. A Biblia témája

A Biblia harmadik csodája a témája. Az Írás témái minden könyv közül – beleértve más szent könyveket is – a legkülönlegesebbek. A Biblia témái között szerepel például Isten személyisége, egysége és Szentháromsága. A Biblia beszél az emberiség eredetéről és bukásáról. Bevezeti az Isten-ember egyedi elvét Jesua (Jézus) a Messiás személyében. Beszél Isten gondoskodásáról, a megváltásról. A prófétikus részek a történelem egészének beteljesedéséről is beszélnek. A témakör tehát legalább olyan változatos, mint magának a Bibliának a létrejötte.

A témakör változatossága ellenére létezik egy olyan egyesítő elv is az Írásban, mely szerint az összes, látszólag összefüggéstelen dolog végső soron a történelem beteljesedése felé vezet, Isten dicsőségére. Isten dicsőül meg mindazokban a tervekben, amelyeket Isten megismertetett velünk az Írásokban, mint például az ember üdvösségében, Izrael történelmében, a messiási királyságban, és számos egyéb módon. Az ilyen hihetetlenül változatos és különböző témakör összevonása láttatja velünk Isten dicsőségének egyesítő elvét, s a Biblia csodáját és egyediségét mutatja meg.

D. A Biblia befolyása

A Biblia negyedik csodáját a befolyásában látjuk. A Biblia hatalmas befolyást gyakorolt egyénekre, igaz hívőkre és nem hívőkre egyaránt. A Biblia számos ember életét változtatta meg. Különbőféle klasszikus írás és regény megírását ihlette. A történelem legnagyobb festőinek festményeit ihlette. Mind a művészetekkel, a tudománnyal, és a humán tárgyakkal foglalkozó emberekre hatalmas befolyással bírt.

A nemzetekre is nagy hatást gyakorolt. A tisztaság, törvényesség, tisztesség, vallásosság elve mind az Írás befolyásából ered azokban a nemzetekben, amelyek magukévá tették ezeket. A nyugati világ – mind Európa, mind pedig az Újvilág - törvénykönyveit igazából az Írás törvény-gyűjteményei befolyásolták.

Ám a legfontosabb dolog az, hogy a Biblia egyének életére van befolyással, és elvezeti az egyént az Istennel való személyes kapcsolatra. Az Írásban egyértelműen látják, hogy bűnösök,

s hogy saját erejükből semmit sem tehetnek ez ellen. A bűn árát meg kellett fizetni, s ezt Jézus tette meg. A Biblia számtalan egyén újjászületéséhez és megtéréséhez vezetett.

IV. A BIBLIA TERMÉSZETFÖLÖTTI EREDETE

A Biblia természetére vonatkozó utolsó terület a Biblia természetfölötti eredetére vonatkozik, melyet tíz különböző módon egyértelműen láthatunk.

A. Isten könyve

A Biblia természetfölötti eredete először is világosan látható abban, hogy ez Isten könyve. A Biblia teocentrikus: Isten áll az Írások középpontjában. Ráadásul, bár más szent könyvek is beszélnek Istenről, de a Biblia amiatt nagyon egyedi a többi könyv között, ahogyan beszél róla. A Biblia másként mutatja be Istent, mint a kortárs írók istenekről szóló beszámolója. Ráadásul a Biblia monoteista (egyistenhit) Isten-képet ad, ellentétben az Írások megírása idején oly gyakori politeista (többistenhit) képpel. Bár a későbbi szent könyvek, mint például a Korán már monoteista Istent mutatnak be, a Biblia akkor is egyedi, hiszen ez az egyetlen könyv, mely a monoteista Isten hármasságáról ír. A Biblia tehát valójában Isten könyve, mely olyan képet fest róla, mely más, mint az összes többi szent könyvben leírt Isten, legyen az kortárs, vagy később írt könyv.

B. A bűn problémájában

A Biblia természetfölötti eredete másodszor abban látszik egyértelműen, hogy a Biblia az egyetlen könyv, amely bemutatja a bűn problémáját, és ugyanakkor megadja rá azt a gyógymódot, mely valóban és igazán működik, s melyre számos olyan ember a bizonyosság, aki megtapasztalta az Írás természetfölötti működését az életében.

C. Etikájában és erkölcsében

A Biblia természetfölötti eredetét harmadszor abban láthatjuk, hogy nagyon egyedi az etikájában és erkölcsében. A Biblia etikája és erkölce mindent átfogó, mivel az emberi viselkedés minden területére kiterjed. Ebben szerepel a férj-feleség kapcsolata, a szülő-gyermek kapcsolata, a munkaadó és alkalmazottak helyes viselkedése, a kormányok és állampolgáraik viszonya, valamint a nemzeteké és az államoké. Számos területet átölel, mint például a szexualitás, üzlet, gazdaság és szórakozás területe. A Biblia etikája és erkölce mindezekben a területeken igen átfogó.

Ráadásul a Biblia etikájában és erkölcsében azért különleges, mert magát a szándékot ítéli meg. A Biblia nem csupán az etika és erkölcs mércéjéhez történő külsődleges alkalmazkodással törődik, mint a többi könyv, hanem az abban rejlő valós indítatással bánik el.

Végezetül, a Biblia az egyetlen könyv, mely alapot ad az igazán etikus viselkedésre, arra a viselkedésre, mely azon a felismerésen alapszik, hogy Isten létezik, és minden embert a cselekedetei szerint fog megítélni.

D. Folytonosságában

Negyedszer, a természetfölötti eredetet a Biblia folytonosságában látjuk. A Bibliában tökéletes harmóniát találunk annak ellenére, hogy a 66 könyvet negyven különböző szerző írta, 1600 év alatt, három különböző nyelven, hat különböző országban, tizenegy különböző foglalkozású ember, nyolc különböző irodalmi stílust használva. Minden egyéb szent könyvet

egy ember írt, igen rövid időszak alatt. A Koránt például egyetlen szerző, Mohamed írta. A Biblia folytonossága tehát bizonyíték természetfölötti eredetére.

E. Próféciaiban

Ötödször, a Biblia természetfölötti eredetét a próféciaiban, és azok beteljesedésében láthatjuk. Más szent könyvek is tartalmaznak próféciaikat, melyekre különböző értelmezések adhatóak, így akárhogy is fordulnak a dolgok, azt állíthatják, hogy a próféciaik beteljesedtek. A Bibliával azonban nem ez a helyzet. A Biblia világos, egyértelmű próféciaikat tartalmaz, melyek nagyon is félreérthetetlenek és korlátozottak. Ezért a beteljesedésük is nagyon pontos. Egyetlen másik szent könyvben sem szerepelnek hosszas prófécia-sorozatok, melyeket aztán tökéletes beteljesedésük követ. Ám a Bibliában pontosan ezt találjuk. Minden más szent könyv, melyet egyetlen szerző írt rövid idő alatt, természetesen képtelen bemutatni a próféciait és annak beteljesülését is. Ám mivel a Biblia egyedi könyv, melyet negyven különböző szerző írt több mint 1600 év alatt, azt látjuk, hogy az egyik szerző megpróbétál valamit, és több évvel később egy másik író feljegyezi annak a prófécianak a beteljesülését.

F. Típusaiban és anti-típusaiban (előképek és beteljesedésük)

A Biblia természetfölötti eredetét hatodszor annak típusaiban és anti-típusaiban láthatjuk. Ezek a típusok és anti-típusok az Ó- és Újszövetség egységére mutatnak. Bár az Ószövetség záró, és az Újszövetség első könyve között mintegy négyszázötven év telt el, s bár az ószövetségi héber nyelvről az újszövetségi görög nyelvre váltunk, az Ószövetség típusai egyértelműen és nyilvánvalóan beteljesednek az Újszövetség anti-típusaiban. A nyelv különbözősége, és a köztük lévő több évszázados különbség ellenére egyértelmű egység áll fenn az Ószövetség és az Újszövetség között.

G. Irodalmi értékeiben

A Biblia természetfölötti eredetére utaló hetedik mód az, hogy a Biblia irodalmában is egyedülálló. Még a nem hívők is példátlanul tartják a Biblia irodalmi értékét. A Bibliát számos egyetemen a mai napig tanulmányozzák irodalmi tekintetben. A kortárs irodalomban egyszerűen nem találunk a Biblia egyediségéhez foghatóat.

H. Előítélet-nélküliségében

Nyolcadszor abban látjuk a Biblia természetfölötti eredetét, hogy nincs benne előítélet, elfogultság. A többi szent könyv soha nem számol be hőseinek hiányosságairól. Az ő hőseik mindig csakis hősök. Ám a Biblia nem ezt teszi. A Biblia rámutat hősei hiányosságaira és kudarcaira csakúgy, mint legkiválóbb jellemzőikre. Dávid királyt például az Írás „Isten szíve szerint való embernek” nevezi. Az Írás Dávidra hősként tekintett, nagy harcosként, aki katonai ereje és képessége által szerzett győzelmet. Ugyanakkor ugyanez a Biblia Dávid kudarcaira is rámutat. Világosan beszámol arról, hogy kudarcot vall az apa-fiú kapcsolatában fiával, Absolonnal történő bánásmódban. A Biblia beszámol Dávid házasságtöréséről és gyilkosságáról is. A Biblia valóban előítélet-nélküli, és rámutat hősei hiányosságaira és kudarcaira is.

I. Tudományos pontosságában

Kilencedszer abban látjuk a Biblia természetfölötti eredetét, ahogyan a tudományhoz viszonyul. A Biblia nem a tudományról szóló könyv, ám amikor tudományos témát érint, abszolút pontos. Néhány tudományos elmélet a Biblia ellen fordult, ám ezek a mai napig azok is maradtak: csupán elméletek. Azok a dolgok, amelyeket tudományos tényként igazoltak, soha nem hazudták meg az Írásokat. A Biblia tehát nem a tudományról szóló könyv, ám amikor tudományos témáról beszél, abban abszolút pontos és hibátlan.

J. Folyamatos frissességében

A tizedik és egyben végső mód, amelyben a Biblia természetfölötti eredetét láthatjuk, az annak folyamatos frissessége. Egyetlen más könyvhöz sem hasonlíthatóan olvassák és újraolvassák. Én már számát sem tudom annak, hogy hányszor olvastam el a Bibliát tizenhárom éves koromban történt megtérésem óta. Számtalanszor újra és újra elolvastam, de soha nem untatott. Legtöbbször kétszer sem tudom elolvasni ugyanazt a könyvet, mert már ismerem a történetet, és tudom, hogy mi fog történni. Így hát, egyszerűen nem olvasom el kétszer ugyanazt a könyvet. Ám a Bibliával más a helyzet. Újra meg újra elolvastam, s mivel állandóan friss, folyamatosan fenntartja az érdeklődésemet.

Lewis Sperry Chafer ezt írta: „A Biblia nem olyan könyv, amelyet az ember képes lenne megírni akkor, ha meg akarná írni, s nem is olyan könyv, amelyet megírna, ha képes lenne rá.”